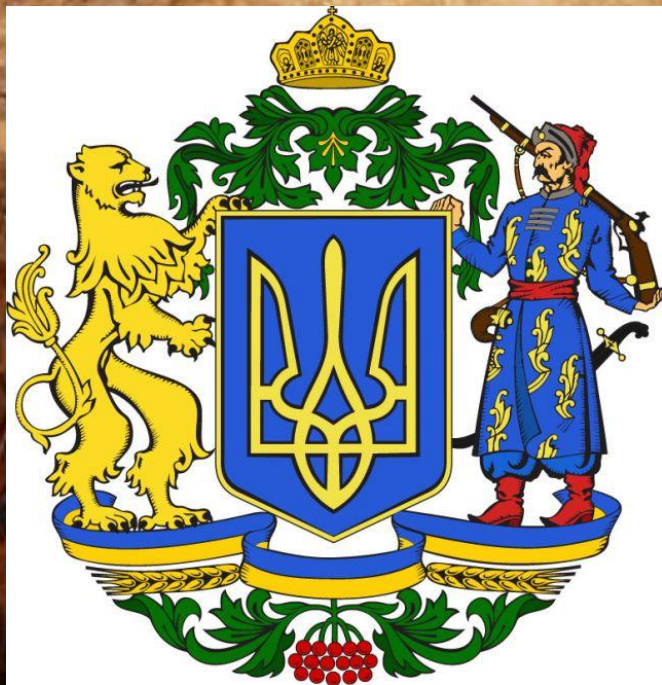

ГЕТЬМАНСЬКІ СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Підготувала
Учениця 10-Б класу
Воловецької ЗОШ
I-III ступенів
Глюдзик Крістіна

Герби гетьманських столиць

Глухів

Гадяч

Батурин

Чигирин

Чигирин (Черкаська область)

Відомий з першої половини XVI ст. як укріплений козацький зимівник. Згодом – центр Чигиринського староства. У 1592 р. місту надано Магдебурзьке право. У 1648-1657 рр. Чигирин – резиденція Богдана Хмельницького та столиця гетьманської держави (до 1676 р.). Під час другого Чигиринського походу (1678 р.) місто було зруйновано та занепало. Столицею став Батурин. Палац Б. Хмельницького, ратуша та Спаська церква у Чигирині не збереглися. На Замковій (Богдановій) горі залишилися рештки фортифікаційних укріплень. У 1843 і 1845 рр. у Чигирині побував Т. Г. Шевченко. Відомі його малюнки: "Дари в Чигирині", "Чигирин з Суботівського шляху", "Чигиринський дівочий монастир", а також вірші, присвячені Чигирину: "Розрита могила", "Чигирине, Чигирине", "Холодний Яр", "За що ми любимо Богдана" та поема "Гайдамаки". У 1989 р. у Чигирині створено державний історико-культурний заповідник. Нині це Національний заповідник "Чигирин".

Батурин

Місто Бахмацького району Чернігівської області, на річці Сейм. Статус міста з 2008 року. 1669—1708 — резиденція гетьманів Лівобережної України (Дем'яна Многогрішного, Івана Самойловича, Івана Мазепи). 2 листопада 1708 р. московські війська під командуванням Олександра Меншикова захопили Батурин, вщент зруйнували оборонний замок і саме місто. Жертвами погрому Батурина стали 6-7,5 тисяч мирних громадян і 5-6,5 тисяч військовиків - сердюків і козаків (разом 11-14 тисяч загиблих). Відбудована Батуринська Цитадель

Глухів

Місто обласного підпорядкування в Сумській області, центр Глухівського району. Перша писемна згадка — 998 р., Розташоване на ріці Есмань. У 1708-1764 місто стало резиденцією українських гетьманів. Гетьманщина Глухівської доби боролася проти Москви й намагалася триматися національних державницьких традицій, для яких Глухів зрештою став не лише осередком, а й символом. Керували краєм гетьман Іван Скоропадський, Павло Полуботок, Данило Апостол, Кирило Розумовський 10 листопада 1764 року за наказом імператриці Єкатерини II зрікся гетьманства останній гетьман Кирило Розумовський
Київська брама

Га́дяч (Полтавська область)

1634 року Гадяч отримав статус міста, було утворене негородове Гадяцьке староство. В осадженні Гадяча значну роль відіграв Лукаш Жолкевський — староста переяславський. По його смерті 1636 місто переходить під контроль Конєцпольських — гетьмана коронного Станіслава Конєцпольського та його сина Александра (які тримали уряд переяславських старост). По смерті гетьмана Станіслава 1646 Гадяч пробував взяти під свій контроль князь Ярема Вишневецький. Після Переяславської ради 1654 р. Б. Хмельницький почав творити з Гадяча «запасну» (після Чигирини) гетьманську резиденцію (на безпечному кордоні із новим союзником-зверхником — царською Росією). У вересні 1658 року Іваном Виговським були підписані Гадяцькі статті, з Польщею.

